

Η Μάχη της Πίνδου

Η **Μάχη της Πίνδου** διήρκεσε από τις 28 Οκτωβρίου ως τις 13 Νοεμβρίου 1940 και υπήρξε, μαζί με την Μάχη της Ηπείρου, από τις πιο αποφασιστικές ένοπλες συμπλοκές των πρώτων ημερών του Ελληνοϊταλικού πολέμου. Κατά την Μάχη της Πίνδου αποκόπηκε η ιταλική εισβολή στο ελληνικό έδαφος.

Οι ελληνικές δυνάμεις που υπερασπίζονταν τον τομέα της Πίνδου δεν ήταν ούτε αρκετές ούτε καλά οπλισμένες. Τον τομέα της Πίνδου υπεράσπιζε το Απόσπασμα Πίνδου, υπό τον συνταγματάρχη Κωνσταντίνο Δαβάκη, που αριθμούσε 2.000 άνδρες. Η αποστολή του αποσπάσματος ήταν να αμυνθεί στην γραμμή: Ανατολικό όρος Σμόλικας - Δυτικός Γράμμος σε μήκος 35 χιλιόμετρα. Απέναντί του οι Ιταλοί είχαν παρατάξει την 3η Μεραρχία αλπινιστών «Τζούλια», δύναμης 10.800 ανδρών, η οποία ήταν ό,τι πιο επίλεκτο είχαν οι ιταλικές δυνάμεις σε στρατιώτες και σε οπλισμό. Αποστολή της «Τζούλια» ήταν να κινηθεί μέσω των ορεινών διαβάσεων προς το Μέτσοβο. Το Ελληνικό υπουργείο Αμύνης αρχικά αιφνιδιάζεται διότι πίστευε ότι οι ορεινοί όγκοι Γράμμου και Σμόλικα ήταν απροσπέλαστοι από τον εχθρό λόγω των απόκρημνων γκρεμών που παρουσίαζε το έδαφος, λόγω υψομέτρου και φυσικά λόγω καιρικών συνθηκών. Όμως η μεραρχία «Τζούλια» ήταν ειδικά εκπαιδευμένη σε τέτοιες συνθήκες και σε τέτοιο καιρό. Ήταν οι περήφανοι Αλπινιστές και είχαν στόχο να περάσουν μέσα από τα αδιάβατα μονοπάτια της Πίνδου και να σπάσει το Ελληνικό μέτωπο στα δύο.

Η ιταλική επίθεση στον τομέα της Πίνδου εκδηλώθηκε στις 05.00 το πρωί της 28ης Οκτωβρίου 1940. Τα ελληνικά τμήματα αναγκάστηκαν αρχικά να συμπτυχθούν. Την επόμενη ημέρα η ιταλική επίθεση εκδηλώθηκε με σφοδρότητα: το Απόσπασμα Πίνδου, μετά από σκληρό αγώνα και αντίξοες καιρικές συνθήκες με ελάχιστο προσωπικό και όπλα, αναγκάστηκε να συμπτυχθεί, στο Κούτσουρο, στην ηρωική Τσούκα, και στη γραφική Βοβούσα η οποία απείχε μόλις λίγα χιλιόμετρα από το Μέτσοβο.